

במדינה

גן העדן לצעירים לאנשים. לגן העדן קראו לילה, צעירה חטובת גו שעליה שטרם מלאו לה 18 — הוכיחה את בקיאותה העצומה בתורת האהבה.

בעצם, לא היתה לילה אשמה: כנערה שהגיעה לפירקה, היתה הייבת להינשא מזמן, להנות מתענוגות הבשרים באורח חוקי וקבוע. גם מחורים לא חסרו לה מבין בחורי הכפר, שהיו מוכנים לשלשל ליד אביה האמיד והמשכיל דמי-מותר שמנים. אלא שאעבד אברוראוק, הפאטריארך הזקן, סנדלר במיקצועו ובעל רכוש ואדמות, סירב. "בתי לילה", הכריז, "תינשא אך ורק לבחור צעירי, שיוכל לשלם עבורה סכום שמן באמת".

וכדי להקנות מישהו-תוקף לדבריו, נהג האב הישיש בן ה-70 להלך ברחובות הכפר כשגרזן מאיים בחגורתו.

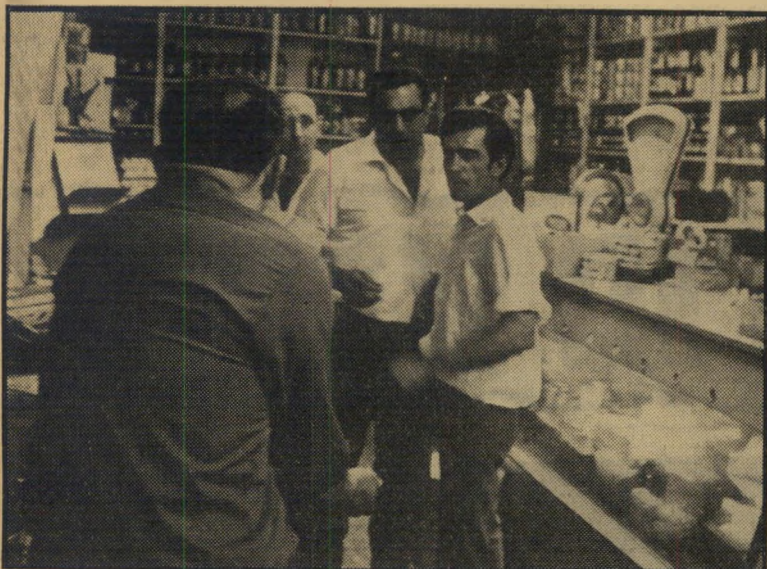
צינום בשעת-מעשה. עלי הוסיף אהמד רוך (32) לא שחה מעולם מבארה של לילה. היתה לו אשה משלו, שילדה

דרכי חיים כשאינו מה לעשות

לנהג המונית ישראל שולק היה יום רע: הוא עצר לו, כחוק, לפני הרמזור האדום שבי קרן הרחובות קרליבך — יהודה הלוי, כשלי פתע, חש בועווע. מבט חפז לאחור הסביר לו מה שהתרחש: גיפ ישן, עמוס-גברים, סירב להכיר באור האדום, המשיך לנסוע בתוקפנות עד שנתקל במיכשול: הפגוש ה- אחורי של מונית-הקורונאדו.

"למה?" ביקש ישראל לדעת מן הכרטיש האלים והממושקף, שישב במושב האחורי של הגיפ. "אני כבר אראה לך למה", הפטיר האיש — וחבט בפרצופו של הנהג הנרגז. זה כבר היה יותר מדי אפילו בשביל נהג מונית רודף-שלום. "אני לא זו מאכאן עד שתבוא משטרה", הודיע כשהוא מתייצב בהחלטיות מול הגיפ החוטא.

"למה לך צרות?" יעץ לו בטוב-לב האלים הממושקף, כשהוא מחליץ את עצמותיו ה-

נהג שולק (שמאל) מול הבריונים השמן והקמץ במכולת פייר פייט

ל ארבעה ואף נשאה ברחמה את החמישי. אסונו של עלי היה דווקא הצילום. הוא קני לו אצל היהודים מצלמה, מעשה-שטן, והיה מרביץ תמונות לכל-עבר. וכך נתקל יום אחד, בשדה פתוח, בלילה.

היא לא היתה לבדה — אלא שרויה בתנוחה שאינה משמעת לשתי-פנים, הבב רת אחד מן השבאב, שעשה שתפסה אותה ערשתו של הצלם החובב.

כברה אחת אומרת שעלי הראה את התמונות למשטרה; שניה — שהציגן ישר בפני האב הישיש. דבר אחד ברור: אברוראוק ידע שאישם בכפר סובבים תצלומים המראים את בתו בקלוונה.

ביום השלישי שבבר, שעשה שהיהודים חגגו את הפסח, התיישב אברוראוק עם שהר בחנות של הכפר. הגרזן, כמו תמיד, היה נעוץ בחגורתו. הוא ישב לו בשקט, בסבלנות מיוזחית אי-ידי, עד שניכנס עלי לחנות.

גם אז לא ניכרו על פניו כל סימני התרגשות. הוא המתיץ עד שהתיישב עלי על השרפרף הסמוך, ורכן לקשור את שרוך-נעלו. אראו, שלף אברוראוק את גרזנו והתיז את ראשו של הצעיר.

"היא לא בת-לילה!" פיתאום הר- גשתי שצבע אדום נופל עלי, סיפר עלי-ראייה. "צעקתי: מי זה מתין כאן צבעי? והרמתי את הראש. ואו ראיתי שהאיש שעלי ידי — אין לו ראש בכלל."

אברוראוק אמר שעכשו הוא יתחן את הגוף של עלי לשתי חתיכות. והרים עוד פעם את הגרזן. מישהו ניסה להפריע לו. אז הוא קצץ להוא את האצבע, וברח. הכפר ערערה היה כמרקחה: בן-לילה, נעלמו שני בתי של אברוראוק מעל פני האדמה. האחד, בית-אבן, נהרס; השני, שהיה עשוי מעץ, גישרף כליל. משפחתו של הזקן הוברחה לכפר מוסמוס הסמוך ואילו סלע-המריבה, הלא היא לילה, הועמדה תחת פיקוחו של קצין-המייבחה בבקעה-אליגארביה. ואז ניתלה גם סוד נוסף: לילה נימצאה בחודש השלישי להריגתה.

תפקידה של המשטרה היה כפול — ודחוף: לעשות סולחה מהירה — בטרם

ארוכות מן הרכב, מושך בעיקבותיו ביריון בהיר-שיער, קטן-קומה אבל מפתח.

ואכן, הקטן לא ידע חוכמות: "בוא פייר פייט", סינן לעבר ישראל שולק, וללא כל הקדמות מיותרות קרע לו את החולצה. **הזוכיות עפה.** עתה הבין ישראל ש- מצפות לו צרות אמיתיות. הוא זנח בוריוות את עמדתו העיקשת ליד הגיפ, זינק לעבר חנות-המכולת הסמוכה, הסתגר בה.

כוונתו היתה פשוטה: להתבצר בחנות, להזמין בטלפון את המשטרה ולהמתין עד שיבואו השוטרים להלצו. אך מסתבר שלא הבין מה משמעותן של צרות אמיתיות: טרם הספיק לחייג אפילו סיפרה אחת, עלה באוזניו קול זכוכית מתנפצת. דלת-המכולת עפה. שפופרת-הטלפון נחטפה מידו ונפצה, ולפניו התנשא, בגובה של 160 סנטימטרים לפחות — הבריון הקטן מן הגיפ.

"פייר פייט", זעק הברנשון במלוא-ריאו-תיו, כשהוא חובט בישראל בשני אגרופיו. מי שדווקא הבין היטב את הכוונה היה בעל-המכולת, ליפא פריד. הוא הציץ בהרי-סות-חנותו, בשני הבריונים, בנהג המוכה — ונימלט מייד על נפשו.

הסביר נהג-המונית לכתב העולם הזה: הגדול-עם-המשקפיים אמר לי: אם לא תצא מן חנות — אני ארצה אותך! — אז יצאתי ורשמתי לי את המספר של הגיפ. "קיבלתי עוד מכה בשיניים מפני שהעזתי לרשום את המספר, נכנסתי למונית שלי ונסעתי ישר למשטרה."

"שמה הם בכלל לא התרגשו מן העניין. אחרי כמה ימים, הודיעו לי שאין מה לעשות. הם לא הצליחו לאתר את אלה שהיכו אותי. הם אמרו, בטח הגיפ גנוב."

פשעים הבת והגרזן

מזה שבוע ריק הכפר ערעה מרוקיים. רק לפני שישה ימים היה הכפר הערבי הקטן, השוכן בשטח ישראל לא הרחק מגביע,

מצלמות

קודאק

מקום ראשון

במשאל עם 1968

סרטים

מושאל עם שנערך ע"י

ידיעות אחרונות הוכיח שוב - - - הישראלי מועדיף מצלמות וסרטי צילום של קודאק, בעלי המוניטין העולמי.

CAMERAS

Kodak

FILM

חזק!

סופר דיאו דורנט

מונע זיעת-יתר שומר על רעננות והרגשה נעימה במשך יום תמים.

Taya

הפצצות הג'עו!

ראה בעמוד 20

ד"ר אישי על

ל.ס.ד.

מאת דוד אבידן

משורר נודע יוצא לבדוק את תכונות הכם המדובר-ביתר-בעולם על גופו הוא בספר היחיד על ל.ס.ד. בעברית: ל.ס.ד. ויוזמה / ל.ס.ד. ומין / ל.ס.ד. ונישואים / ל.ס.ד. ומלים

בכל חנויות הספרים

הפצה: ברונפמן-אייל, שטראוס 3, ת"א

למדנהגות

אצל

המורה "בנו"

כל השפות — שיטות מיוחדות

פנה

קפה "הרלי" דיזנגוף 43 טלפון 228988